cialr̃. Et sic est dr̃a magis ꝓpria vel acci
dentalr̃ et h̃ est dupliciẽ vel facit differ
re ꝑ accidens sepabile qd̓ habet causam
stantẽ et ꝑmanẽtẽ in suo subiecto. et sic
est differentia ꝓpria. Et quia differre
essentialr̃ est ꝑfectius differre ꝙ̃ acci-
dentaliter. Et differre accidente insepa
bili est verius differre ꝙ̃ accidente sepa-
bili. Jō dr̃a magis ꝓpria est verior dr̃a
ꝙ̃ alie. Et dr̃a ꝓpria quã cõis. Et iō vl
timo ponir̃ ĩ hac diuisione dr̃a magis ꝓ
pria de q̃ fit pñs determinatio. Et p̃mo
ponir̃ dr̃a cõis tãꝙ̃ remotior a vera dr̃a
Sciẽdũ scd̓o ꝙ dr̃a cõis ẽ q̃ vnũ dr̃t ab
alio sepabili accñte. ⁊ dr̃ sepabile accñs
qd̓ hꝫ cãm nõ stantẽ ĩ suo subiecto. s̃ va
riabilẽ qꝛ facilr̃ ip̃m sepat̃ a suo subiec-
to sic cã quã inseq̃tur vt albedo vel co-
lor ĩ sorte. Et tale accñs dr̃ accñs inꝙ̃-
tũ ẽ ĩ suo subiecto. Et dr̃ dr̃a inꝙ̃tũ facit
differre subiectũ ab alijs q̃ hñt formã
oppositã. ⁊ dr̃ tal' dr̃a cõis ñ qꝛ cãt̃ ab ac
cidẽte cõi. Sꝫ qꝛ p̃mo dicta ẽ dr̃a apd̓
cõiter loquẽtes q̃ dicũt aliq̃ differre ꝑ
quãcũꝙ̃ diuersitatẽ accñtalẽ q̃ ꝑcipit̃ a
sensu. Sciẽdũ tertio. ꝙ dr̃a ꝓpria ẽ qua
vnũ dr̃t ab alio insepabili accñti. Et dr̃
accñs insepabile qd̓ hꝫ cãm stãtẽ ⁊ per
manẽtem ĩ suo subiecto qd̓ nõ facilr̃ se-
pat̃ a subiecto. Et tale duplex ẽ qꝛ qd̓-
dã est p̃uatiue insepabile qd̓ licet facili-
ter nõ sepet̃ tñ p̃t aliq̃ mõ separi cũ dif-
ficultate sic nigredo corui cõtinet̃ sub p̃
dicabili accñtis Aliud est insepabile ne
gatiue qd̓ nullo mõ a subiecto realr̃ se-
pet̃ sicut ẽ accñs ꝓpriũ. ⁊ de vtroꝙ̃ intel
ligit̃. Et qꝛ vtrũꝙ̃ hꝫ cãm ꝑmanẽtem
in subiecto. Jō vtrũꝙ̃ sibi qd̓ãmõ appri-
atur ⁊ inde vocat̃ dr̃a ꝓpria. Sciendũ
q̃rto ꝙ dr̃a magis ꝓpria ẽ q̃ vnũ dr̃t ab
alio specifica dr̃a q̃ cõstituit spẽm sub ali
quo genere talis eni dat speciei vnitatẽ
⁊ diuersitatẽ ab alijs ⁊ inde dr̃ dr̃a Et
dr̃ magis ꝓpria ꝑ respectũ ad ꝓpriã qꝛ il-
la dr̃a magis facit differre que facit dif

ferre essentialiter ꝙ̃ ꝓpria que facit dif-
ferre accidentaliter. Et differt magis ꝓ
pria triplicr̃ ab alijs. Primo qꝛ ip̃a fa-
cit aliud ⁊ alteratũ simil' ⁊ differre essen
tialiter ⁊ ex consequẽti accñtaliter. Alie
faciunt alteratũ tñ. Scd̓o. quia differẽ
tia magis ꝓpria est dr̃a ꝑ se Alie vero ꝑ
accñs. Tertio qꝛ cõis ⁊ ꝓpria dr̃e susci-
piũt magis ⁊ minꝰ. Hec aũt nõ sed con
sistit ĩ ĩdiuisibili. Jtẽ cõis differentia est
sepabilis. Alie vero insepabiles. Unde
sola dr̃a magis ꝓpria ẽ vnũ p̃dicabile
distinctũ ab alijs p̃dicabilibus. Alie ve
ro cõtinentur sub ꝓprio ⁊ accidente.

Contra p̃dicta arguitur p̃mo sic. sortes
⁊ plato differunt ⁊ non ꝑ aliquã illaꝝ
differentiaꝝ quia nõ dr̃nt accñte insep-
abili nec sepabili nec dr̃a specifica. g̃ nõ
sufficiẽter ponũtur om̃es acceptões dif
ferentie. Scd̓o sic dr̃a cõis est illud qd̓
diuiditur in hac diuisione. ergo male po
nitur mẽbrũ huiꝰ diuisionis. Tertio sic
Jllud qd̓ facit conuenire non facit dif-
ferre. s̃ accñs sepabile facit cõuenire cũ
sit qd̓dã cõe in q̃ cõueniũt m'lta g̃ nõ fa-
cit differre. Quarto sic Risibile ẽ dr̃a
ꝓpria ⁊ tñ nõ ẽ accñs insepabile qꝛ non
continet̃ sub accñte. g̃ dr̃a ꝓpria male
diffinit̃. Quĩto sic sensibile ẽ dr̃a ma-
gis ꝓpria ⁊ tñ nõ ẽ dr̃a specifica s̃ gene
rica. g̃ dr̃a magis ꝓpria non ẽ q̃ vnũ dr̃t
ab alio dr̃a specifica. Ad p̃mũ dr̃ ꝙ lꝫ
sortes ⁊ plato eẽntialr̃ differãt tñ hoc
fit originalr̃ ꝑ dr̃am materialẽ ⁊ ñ for
malẽ. Hic ãt solũ ponũt̃ acceptões dr̃e
q̃ faciũt differre formalr̃. Ad scd̓m dr̃
ꝙ lꝫ dr̃a q̃ hic diuidit̃ dicat̃ cõis ꝑ p̃di
cationẽ nõ tñ dr̃ cõis rõe vsus ip̃iꝰ eo ꝙ
p̃mo venit ĩ vsũ cõir̃ loq̃ntiũ sic dr̃ dr̃a
cõis q̃ ponit̃ mẽbrũ huiꝰ diuisionis Ad
tertiũ dr̃ ꝙ lꝫ accñs cõe sit causa cõueni-
entie suoꝝ subiectoꝝ q̃bꝫ cõuenit tñ est
bene causa dr̃e suoꝝ subiectoꝝ ab alijs
que habent formã oppositã quia idem
respectu diuersoꝝ bene facit cõuenire ⁊

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0093
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG